

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 18/03/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 827

“CÓ PHẢI NGƯỜI TỐT CHẾT KHÔNG ĐƯỢC TỐT KHÔNG?”

Thế gian cho rằng người tốt thường chết sớm, người ác thì sống dai. Họ cho rằng đừng nên làm người tốt quá, chỉ nên tốt vừa vừa thôi. Đó là những người không hiểu nhân quả, chỉ nghe theo vọng tưởng. Chúng ta học Phật, biết nhân quả thông ba đời quá khứ, hiện tại và vị lai. Những người hiền mà chết sớm cũng chỉ rất ít chứ không nhiều. Người ta chỉ chú tâm đến những người ác mà họ ghét, họ thấy người ác vẫn sống nên họ nghĩ: “Sao người ác cứ sống hoài, sao không chết sớm đi!”. Vì vậy họ cho rằng người ác sống lâu, người hiền chết sớm.

Trong lịch sử có rất nhiều trung thần, rất nhiều người công hiến cho quốc gia, cho dân tộc và họ bị gian thần, tặc tử hại chết. Cho đến ngày nay cũng vậy, người tốt luôn bị kẻ xấu hãm hại. Người làm việc tốt luôn bị ghen ghét, cản trở, hãm hại. Chưa nói đến người ác, ngay những người bình thường cũng vì có tâm đồ kỵ mà cản trở lẫn nhau.

Hòa Thượng nói: “*Ngày nay chúng ta làm việc tốt thì không nên khoa trương, không nên khoe khoang mà phải âm thầm làm vì nếu bạn khoa trương thì sẽ có một số người ác, người đồ kỵ đến tạo chướng ngại. Họ gây cản trở, không để cho bạn có được thành tựu. Họ không biết được rằng khi người khác làm việc tốt mà họ phá hoại, chướng ngại, đồ kỵ thì tương lai họ khổ báo rất thâm*”.

Chỉ cần chúng ta bình lặng quán sát thế gian hiện tại thì sẽ thấy rất nhiều trường hợp như vậy. Cho nên chúng ta làm việc tốt thì không khoa trương để chúng ta có nhiều thời gian làm được nhiều việc tốt hơn mang lại nhiều lợi ích cho chúng sinh. Nhiều năm chúng ta tổ chức lễ tri ân khắp ba miền Bắc Trung Nam nhưng chúng ta không mời báo chí, không mời truyền hình để quảng cáo. Đó là chúng ta nghe lời Hòa Thượng dạy, không khoa trương.

Trong mùi hương của các loài hoa, mùi hương của “*hoa đức hạnh*” sẽ tự nhiên ngược gió bay đến muôn phương như người xưa nói “*hữu xạ tự nhiên hương*”. “*Hoa đức hạnh*” sẽ tự tỏa hương và lan xa chứ chúng ta không cần dùng cách nào đó để đưa mùi hương ấy đi. Nếu chúng ta cố tình làm như vậy thì đó là tự mình khoe khoang, sẽ khiến cho rất nhiều người đồ kỵ, chướng ngại chúng ta.

Người ta không hề biết được rằng nếu gây chướng ngại cho một người thì tội đó còn nhỏ, nhưng nếu gây chướng ngại cho người mang lại lợi ích cho nhiều người thì quả báo vô cùng to lớn. Hòa Thượng

nói: **“Chúng ta hại những vị Thầy, những bậc A La Hán, những bậc Bồ Tát thì không kết tội ở một người bị hại mà kết tội theo năng lực giáo hóa một phương của họ, kết tội theo số người mà họ có thể giáo hóa”**. Nếu chúng ta cản trở một vị Thầy, một vị A La Hán hoặc một vị Bồ Tát thì tội của chúng ta được tính theo năng lượng độ sanh của họ, tính theo số người vì bị chúng ta cản trở mà không tiếp nhận được sự giáo hóa. Số lượng những người này vô cùng lớn cho nên nhân quả mà chúng ta tạo ra không thể tính kê! Vì vậy nhân quả của tội đồ kị rất nặng!

Chúng ta quán sát tâm mình thì sẽ thấy khi người khác làm việc tốt, chúng ta không thực sự hoan hỷ, không tán thán theo mà chúng ta đã phần sinh tâm đồ kị: **“Người khác làm có gì hay đâu! Ta cũng làm được!”**. Tâm cảnh của chúng ta luôn diễn ra sự đồ kị. Chúng ta đang lái xe ô-tô, thấy một chiếc xe khác cố tình vượt lên thì chúng ta cảm thấy khó chịu ngay. Khi chúng ta lái xe, chúng ta có thể quán sát xem mình có tâm đồ kị hay không. Hôm qua tôi lái xe, khi có người muốn đi vượt qua xe tôi, tôi chợt nghĩ: **“Chỉ cần mình tăng ga thì sẽ vượt qua được họ ngay!”**. Nhưng đó là ý nghĩ đồ kị nên tôi phải dập tắt ngay ý nghĩ đó. Khi các xe khác muốn vượt qua thì tôi nhường, khi vượt qua xe tôi rồi thì họ rất vui vẻ, sáng khoái. Nếu chúng ta không kiểm soát tâm đồ kị của mình từng giây, từng phút thì chúng ta sẽ bị nó dẫn dắt mà chính mình không nhận ra.

Hòa Thượng nhắc: **“Bạn làm việc tốt thì nên âm thầm mà làm vì nếu khoa trương thì bạn sẽ bị đồ kị, chướng ngại, phá hoại, do vậy bạn sẽ không có cơ hội làm việc làm tốt cho chúng sanh”**. Nhờ lời dạy này của Hòa Thượng mà từ lâu nay trong các buổi lễ tri ân Cha Mẹ, tôi đều tránh sự tri ân của mọi người dành cho tôi. Tôi chỉ giúp mọi người tri ân Cha Mẹ, tri ân vợ chồng của họ chứ không để mọi người tri ân tôi. Tôi dặn mọi người trong những buổi lễ hay trong những cuộc nói chuyện, mọi người không nhắc đến tôi thì càng tốt. Tâm cảnh thật của tôi đúng là như vậy! Tôi muốn có nhiều thời gian để làm những việc tốt hơn cho cuộc đời để **“ngước mặt lên không hổ thẹn với trời, nhìn xuống không hổ thẹn với người”**.

Hòa Thượng nói: **“Trong “Lão Tử Kinh” có nói: “Cường lương giả bất đắc kỳ tử”, nghĩa là người hoành hành bá đạo, tự cho mình là người mạnh, không dùng đạo lý mà dùng thế lực để trấn áp người khác, thậm chí người không có ý niệm thiện, người không có hành vi thiện, người thấy người khác làm việc thiện mà gây tạo đồ kị, phá hoại, những loại người này phần nhiều không có cái chết tốt”**.

Việc này đôi khi chúng ta cũng phạm phải, chỉ cần một lời nói hoặc một sự thờ ơ của chúng ta cũng khiến cho người ta bỏ lỡ mất cơ hội tổ chức một buổi chia sẻ, nói chuyện về đạo đức. Nhân quả này chúng ta cũng phải chịu. Chúng ta tu hành mà không có lực, không có sự hoan hỷ an lạc, sự phiền não trong tâm cứ trĩu dậy, nguyên nhân chính là vì những tập khí nhỏ này trĩu dậy. Chúng ta phải ngồi quán sát tỉ mỉ thì mới thấy cả ngày mình đã tạo ra những việc thị phi nhân ngã, phải trái tốt xấu, ta và người.

Có rất nhiều người làm việc tốt nhưng bị cản trở bởi những người không dùng lý lẽ mà tự cho mình là người mạnh. Những người đi cản trở người khác làm việc tốt mà không biết nhân quả họ tạo ra vô cùng

lớn. Họ đã tự làm tổn đi phước thừa rất lớn trong mạng của họ. Khi phước thừa bị tổn hại nhiều, trong mạng không còn phước nữa thì đa phần họ không có cái chết tốt mà cái chết rất thâm.

Hòa Thượng nói: *“Trong “Lão Tử Kinh” có nói: Người “thể trí biện thông” rất thông minh, rất thông hiểu, biết được rất nhiều việc nhưng đó không phải là trí tuệ được lưu xuất từ tự tánh mà chỉ là thông minh của thế gian. Họ dùng thông minh thế gian ưa thích lắng nghe, tìm hiểu lỗi lầm của người khác. Loại người này gần với cái chết và sẽ không có được cái chết an lành. Người tâm thanh tịnh mới có cái chết an lành. Người tâm không thanh tịnh, đầy những sự chướng ngại thì không có được cái chết tốt”.*

Có người nói rằng trong lịch sử có rất nhiều những người tốt, những trung thần đều bị kẻ xấu hại chết. Vì vậy họ cho rằng người tốt dường như không được chết tốt. Họ đặt câu hỏi: *“Vậy mình có nên làm việc tốt, có nên làm người tốt không?”*. Người thế gian chỉ nhìn trên đời sống thực tại, họ thắc mắc và họ cũng làm cho nhiều người thoái tâm. Người không giác ngộ cho rằng người tốt sẽ không có được cái chết tốt.

Trong suy nghĩ của chúng ta, làm việc thiện là hành vi tốt, chúng ta phải nên làm việc tốt, phải nên làm người tốt. Người giác ngộ biết được rằng: **Con người không chết, chỉ thân tứ đại giả tạm này sinh ra và chết đi, rồi thay đổi thân thể, thay đổi hoàn cảnh sống. Chúng ta càng làm nhiều việc tốt thì linh tánh của chúng ta càng được nâng cao, vì vậy khi chuyển đổi thì sẽ có hoàn cảnh sống tốt hơn, thân tướng lần sau sẽ tốt hơn lần trước.** Người chỉ làm những việc lợi mình hại người, tuy có được một chút vun vén cho cái thân giả tạm này nhưng khi phải thay đổi thân, thay đổi hoàn cảnh sống thì nó sẽ vô cùng xấu.

Hòa Thượng nói: *“Trong Kinh Phật nói: Tâm thiện, hạnh thiện của chúng ta không vì chính mình, chỉ vì chúng sinh, vậy thì càng chuyển đổi càng tốt hơn. Nếu tâm hạnh của bạn bất thiện, bạn tự tư tự lợi, hại người lợi mình vậy thì càng đổi sẽ càng xấu, bạn chắc chắn sẽ đọa vào ba đường ác. Bạn phải biết được rằng đọa vào cõi súc sanh thì súc sanh gần như không có cái chết tốt. Súc sanh chết phần nhiều là bị người ta giết hoặc chúng giết lẫn nhau”.*

Địa ngục: Địa ngục là hỏa đồ. Chúng sinh trong cõi địa ngục luôn cảm thấy tứ bề lửa cháy, lúc nào cũng cảm thấy đang bị thiêu đốt. Nếu chúng ta ở trong cuộc sống hiện tại mà tâm ta cảm thấy bức bách, khó chịu thì ta đang ở trong địa ngục, ta đang bị lửa nung nấu. Lửa tham, lửa sân, lửa si, lửa tự tư tự lợi, lửa danh vọng lợi dưỡng, những thứ đó thúc giục chúng ta.

Ngạ quỷ: Ngạ quỷ là đao đồ. Chúng sinh trong cõi ngạ quỷ luôn cảm thấy có người hãm hại, truy đuổi, có người đang muốn giết mình. Ngay trong cuộc sống thực tại, chúng ta đang vọng tưởng nên luôn cảm thấy bất an như đang bị người ta hại, người ta không tốt với chúng ta.

Súc sinh: Súc sinh là tiết đồ. Động vật sau khi chết thì sẽ bị con vật khác ăn. Con sư tử là chúa sơn lâm hùng dũng, đến khi già rồi, chết đi thì sư tử bị linh cẩu, chó hoang ăn thịt, sau đó chim kền kền xuống ăn tiếp, đến khi sư tử chỉ còn trơ xương thì các loại động vật khác lại vào ăn tiếp. Chúng ta xem những bộ phim về động vật hoang dã thì thấy những con vật ăn thịt lẫn nhau, đồng loại cũng vậy. Rất ít khi chúng ta thấy chúng sanh được chết an lành, được chôn cất.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta: “Người học Phật tâm thiện hạnh thiện, không vì chính mình. ta vì tất cả chúng sanh thì khi ta đổi thân này, khi ta đổi hoàn cảnh sống thì càng đổi càng tốt hơn”.** Nếu tâm hạnh bất thiện, tự tư tự lợi, làm những việc tổn người lợi mình thì ta càng đổi, hoàn cảnh sống của lần sau sẽ càng xấu đi. Cuối cùng, ta rơi vào trong ba đường ác địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh.

Thành thật mà nói, người hiện tại **“tạo nghiệp đa đoan”**, khởi tâm động niệm của họ đều là nghiệp ác. Trong **“Kinh Hoa Nghiêm”**, Phật nói: **“Chúng sanh thời Mạt Pháp bất hiểu Cha Mẹ, bất kính Tam Bảo, không làm việc thiện, chuyên làm việc ác”.** Trong **“Kinh Địa Tạng”**, Phật nói: **“Chúng sanh Diêm Phù Đề khởi tâm động niệm đều là tội”.**

Khi mới nghe như vậy, tôi cảm thấy hơi bị oan uổng. Nhưng khi xét kỹ lại, tôi thấy khởi tâm động niệm của chúng sanh không dính vào **“tự tư tự lợi”** thì dính vào **“danh vọng lợi dưỡng”**, không dính vào **“danh vọng lợi dưỡng”** thì dính vào **“tài sắc danh thực thùy”**, không dính vào năm dục **“tài sắc danh thực thùy”** thì lại dính vào sáu trần **“sắc thính hương vị xúc pháp”**, nghe mùi vị thơm thì thích, xúc chạm mềm mại thì thích, khô ráp thì không thích. Vậy thì xét kỹ lại, khởi tâm động niệm của chúng sanh đều là tội. Phật nói điều này không hề oan ức cho chúng sanh. Phật nhìn thấu được khởi tâm động niệm của chúng sanh, Ngài từ bi chỉ ra để giúp chúng ta phản tỉnh, nhận biết lỗi lầm của chính mình mà tự cải đổi, mau mau tự thay đổi, tự làm mới.

Chúng ta có thay đổi làm mới nhưng hôm qua thay đổi, hôm nay lại tạo nghiệp, thậm chí chỉ cần một niệm trước, một niệm sau là đã khác rồi. Chúng ta đã biết trong một khoảnh khắc tay chúng ta có vô số ý niệm. Bài hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta: Người thế gian cho rằng người tốt không có cái chết tốt. Đây là hiểu sai. Nhân tốt thì quả tốt, nhân xấu thì quả xấu. Chúng ta làm nhiều việc thiện, việc tốt, việc lợi ích cho chúng sanh không vì bản thân mình thì sẽ nhận được quả tốt. Nếu trong đời này, chúng ta làm việc tốt mà có một chút quả xấu ác đến thì đó là dư báo của đời trước. Nếu chúng ta làm việc tốt mà mong có quả tốt ngay lập tức thì như vậy cũng là không đúng. Chúng ta làm việc tốt thì có thể đời sau hoặc đời sau nữa mới có quả tốt. Trong vô lượng kiếp, chúng ta đã tạo rất nhiều nghiệp bất thiện. Những quả đã chín muồi, những quả đã chín trước thì rụng trước. Đời này chúng ta mới làm việc tốt mà đã mong muốn có quả tốt luôn thì đó là chúng ta không hiểu nhân quả.

Hòa Thượng nói: *“Người ta nói rằng người tốt hay bị kẻ xấu hãm hại, người tốt thường hay chết sớm. Chúng ta đừng nghe những lời nói này! Có nhiều người tự lực không biết có nên làm việc tốt hay không. Chúng ta vẫn phải nên làm việc tốt, nên làm người tốt”*.

Có những người vừa gặp chút chướng ngại hoặc khi bị bệnh khổ thì cho rằng họ làm nhiều việc tốt mà không có quả tốt. Họ không hiểu rằng đời trước chúng ta đã tạo nhiều nhân ác thì đời này chúng ta phải nhận lấy quả ác, đời này chúng ta làm nhiều việc tốt nhưng quả tốt chưa đến. Điều quan trọng là khi làm việc tốt thì chúng ta phải thành tâm thành ý, làm việc tốt phải *“chí công vô tư”* như lời Bác Hồ dạy, làm việc tốt phải *“thành ý chánh tâm”* như nhà Phật dạy. Chúng ta không làm việc tốt để tô điểm cho tên tuổi của mình, cho cái ta của mình. Nếu làm việc tốt để tô điểm cho cái ta của mình thì đó không phải là việc tốt thật sự.

Hòa Thượng nhắc: Ngày nay, chúng ta làm việc tốt không nên khoa trương mà nên âm thầm làm, vì nếu chúng ta không âm thầm làm thì chúng ta sẽ bị người ác chướng ngại, đổ ky. Chúng ta làm việc tốt vì lợi ích cho tha nhân, cho xã hội chứ không phải để đánh bóng tên tuổi của mình, không phải để thỏa mãn cái ta. Chúng ta chân thật làm việc tốt, chân thật xả mình vì người, thật tâm hy sinh phụng hiến cho nên không cần khoa trương.

Có người hỏi tôi: *“Thưa Thầy, khi làm việc này, chúng ta có nên lấy danh nghĩa của Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức không?”*. Trong một vài trường hợp, chúng ta cũng nên để người ta biết đến Hệ thống giáo dục nhân cách nhưng đa phần tôi trả lời là *“không cần”*. Nhiều năm qua, chúng ta cũng làm được nhiều việc tốt nhưng rất ít người biết. Có người điện thoại hỏi tôi: *“Thưa Thầy, con muốn tham gia học lớp chuẩn mực làm người để biết đối nhân xử thế nhưng con không biết có thể học ở đâu?”*. Chị ấy sống ở Hà Nội nhưng không biết đến các trường học của Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức. Chúng ta không quảng cáo các lớp học văn hóa truyền thống. Chúng ta làm tốt, giúp ích được một người thì tốt cho một người. Họ khoa trương tên tuổi vì họ có mưu lợi, có mưu lợi thì chắc chắn sẽ có cạnh tranh, cạnh tranh lớn dần sẽ trở thành đấu tranh.

Hòa Thượng dạy chúng ta làm tốt thì âm thầm mà làm, không nên khoa trương. Ta làm việc tốt nhưng đời này ta không nhận được quả báo tốt, ta phải nhận quả báo xấu thì đó là dư báo trong đời quá khứ, còn việc tốt đời hiện tại do quả chưa chín muồi. Chúng ta không nên thoái tâm mà càng phải dũng mãnh hơn, mạnh mẽ hơn mà làm. Ta biết rõ: Bệnh khổ, cái chết là thân này chết đi, còn linh tánh sẽ chuyển đổi đến thân khác, hoàn cảnh khác hơn. Ta biết điều này thì không ngừng dũng mãnh, tinh tấn làm việc tốt để nâng cao linh tánh, chuyển đổi thân khác tốt hơn, hoàn cảnh tốt hơn.

Hòa Thượng nói: Chúng ta thấy những người làm việc tốt bị hại, bị oan ức nhưng chúng ta vẫn làm việc tốt. Làm tốt thực sự là không có ý niệm *“ta”* trong đó mà hoàn toàn xả mình vì người, hoàn toàn lợi ích cho tha nhân. Ta biết chắc chắn gieo nhân tốt thì tương lai sẽ gặp quả tốt.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!